

uden for Betænkningen. Dette Underendringsforslag maa ikke betragtes som en Realitetsændring, men det er kun stillet, fordi jeg blev opmærksom paa, at der kunde være Misforstaaelser med Hensyn til Afstemningen, saaledes som Forslaget var optaget i Betænkningen.

Grede Medlemmer ville se, at under Nr. 2 har Indenrigsministeren stillet et Forslag om en Viadukt under Banen fra Røge Landevej ved Roskilde, et Forslag, som Udvalget har tiltraadt, ganske vist med en Del Betænkelse. For det første have vi ikke været ganske paa det rene med, om det er en absolut nødvendig Foranstaltning i dette Øjeblik. Der findes jo andre Steder, hvor der er Niveauoverførsler, som kunde være lige saa farlige; men det er gjort af Hensyn til Rængeringen ved Roskilde Station, idet denne Rængering mulig sker noget lettere, naar Overførslen, saaledes som den højtærede Minister foreslaar, flyttes 200 Al. længere mod Vest. Desuden have vi været lidt ængstelige for ved paa ny at flytte Landevejens Munding i Roskilde By, at dette skulde medføre Ulemper for Erhvervslivet; men da Roskilde Byråd selv har anbefalet denne Viadukt under Banen, saa har Udvalget ikke villet modsætte sig dens Anlæg, altsaa en Forøgelse af 120,000 Kr. ud over det, som er foreslaaet i Lovforslaget.

Naar ærede Medlemmer nu ville se efter, bliver altsaa Summen 3,970,000 Kr. forøget med 120,000 Kr. Ved Underendringsforslaget bliver denne Sum atter nedsat med 545,000 Kr., og vi komme saa til den Sum, som var optagen i Flertallets Forslag under Nr. 3 som den endelige Sum for Anlægget, nemlig 3,545,000 Kr. Det er altsaa ikke nogen Realitetsændring, som jeg har tilladt mig at stille uden for Betænkningen, men kun en Tydeliggørelse for Afstemningen. Det er en Selvfølge, at naar der er en Medsættelse af 545,000 Kr. foreslaaet fra Flertallets Side, saa erkende vi fuldt ud, at denne Medsættelse kun er temporær, idet vi henstille til den højtærede Minister om at komme med Forslag om Ordningen af Forholdet ved Korsør Station, som altsaa vil give en større eller mindre Udgift, hvad jeg ikke tør udtale mig om i dette Øjeblik.

Jeg vender mig dernæst til Vædringsforslagene under Nr. 4 og 6, som angaa Laaneparagraffen eller Tilvejebringelsen af Pengene. Udvalget var i sin Helhed enig om, at de Beløb, som behøvedes til de Forandringer, der skulde foretages paa de forskellige Jællandske Jærnbanestationer, men som ikke vare foranledigede ved Dobbeltsporet, ikke skulde afholdes ved Laan, men afholdes

af de aarlige Udgifter, hvorimod et enkelt Medlem, det ærede 1ste Medlem for 8de Kred (Breinholt-Bandborg) skilte sig fra Flertallet med Hensyn til den øvrige Sum, idet vi andre ogsaa fastholdt at Anlægget af Dobbeltsporet ikke er noget nyt Anlæg, men en Udvidelse af de bestaaende Baner, som foranlediges ved en forøget Trafik og deraf følgende forøget Indtægt, og som derfor ved andre Baner vilde være at afholde af den Reservecfond, som Banen har lagt til Side. Nu er det bekendt, at Statsbanerne ikke have nogen Reservecfond, og det maa ogsaa siges, at Administrationen, hvad man end kan domme om dens økonomiske Sans, ikke er fuldt Herre over de Indtægter, som Banerne skulle skaffe til Beje, idet Rigsdagen dels ved særlige Love, dels ved Bevillinger paa Finansloven griber stærkt ind i Administrationens Frihed. Men vi kunne dog ikke erkende, at dette Baneanlæg, denne Udvidelse til et Dobbeltspor paa den sjællandske Vestbane staar anderledes end den Udvidelse, som fandt Sted i 1889 paa Nordbanen, hvor der ikke var Tale om at optage noget Laan, og hvor det altsaa afholdtes af Statskassen i de forskellige Aar. Skulde man endelig have haft et Laan, maatte man, som den ærede Minister ogsaa antydede ved 1ste Behandling, være gaaet til en Amortisationsbestemmelse, men den foreligger ikke i Lovforslaget. Udvalget har derfor staaet paa det Standpunkt, at vi ikke ønske, at der foretages Laan til dette Anlæg, men at det skal afholdes af de aarlige Udgifter, og vi fordele det derfor ved Vædringsforslaget under Nr. 4 paa tre Aar. Det forhindrer jo ikke, at det kan blive færdigt den 1ste April 1899, altsaa i Løbet af to Aar, idet saa Restsummen kan udbetales fra 1ste April 1899. — Det er altsaa de Vædringsforslag, Udvalget har stillet. De forskellige Mindretalsforslag skal jeg ikke komme nærmere ind paa, Flertallet fra raader selvfølgelig deres Bedtagelse. Men endnu er der et enkelt Punkt, som jeg gerne vilde tillade mig at bringe frem, et Punkt, som har været Genstand for Forhandling i Udvalget og for Konferencen med den højtærede Minister. Grede Medlemmer ville se i Betænkningen, en længere Skrivelse fra Indenrigsministeriet, hvort Indenrigsministeriet gør Rede for, at den elektriske Belysning ogsaa i økonomisk Henseende stiller sig fordelagtigere, i det der udtales, at Gasbelysningen snarere vil medføre større aarlige Udgifter end den elektriske. Ved Konferencen med Udvalget har den højtærede Minister udtalt, at det ikke var den højtærede Ministers Hensigt at anvende elektrisk Belysning i Bygningerne, men kun paa Stationsplad-